

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

23/02/2025

Κυριακή της Απόκρεω, σήμερα, αγαπητοί μου αδελφοί, και η Εκκλησία μας έχει ορίσει να διαβάζεται η Ευαγγελική περικοπή, στην οποία περιγράφεται το γεγονός της τελικής Κρίσεως. Ο Κύριος εμφανίζεται ξανά ενδόξως ως Βασιλέας, πλέον, για να κρίνει τους ανθρώπους διαχωρίζοντας τους σ' αυτούς που έπραξαν τα αγαθά και σ' αυτούς που έπραξαν τα φαύλα. Έτσι, ο Θεός δεν εμφανίζεται μόνο ως φιλάνθρωπος, όπως είδαμε στην παραβολή του Ασώτου, αλλά και ως Δίκαιος.

«Κύριε, πότε σε είδαμε να πεινάς ή να διψάς ή να είσαι ξένος ή γυμνός ή ασθενής ή στη φυλακή και σε διακονήσαμε;» θα ρωτήσουν οι δίκαιοι. Αλήθεια, σας λέω, θα απαντήσει ο Κύριος «εφόσον το κάνατε σε κάθε έναν από τούτους τους ελαχίστους, τους αδελφούς μου, εμένα τον Ίδιο διακονήσατε». Στους δε αμαρτωλούς που θα εκφράσουν την ίδια απορία: «Κύριε, πότε είχες ανάγκη και δεν σε βοηθήσαμε;», θα απαντήσει ότι εφόσον περιφρόνησαν τους αδελφούς Του τους ελαχίστους, περιφρόνησαν αυτόν τον Ίδιο.

Η σημερινή, λοιπόν, περικοπή υπογραμμίζει ξεκάθαρα με ποιο κριτήριο θα κριθούν οι άνθρωποι και το κριτήριο αυτό δεν είναι ούτε η μόρφωση, ούτε η θέση που κατέχει κανείς μέσα στην κοινωνία ή στην Εκκλησία, ούτε αν τηρήσανε τυπικά σαν καθήκοντα τις εντολές του Ευαγγελίου, αλλά εάν εφαρμόσανε έμπρακτα την αρετή της αγάπης.

Η αγάπη, όμως, αυτή δεν είναι απλά ένα συναίσθημα ή ένας στείρος ακτιβισμός που εξαντλείται σε μια απρόσωπη και ψυχρή φιλανθρωπία. Είναι ένα κάλεσμα να "σπάσουμε" τον εγωκεντρισμό μας, να ανοιχτούμε στον άλλον αδελφό μας εφόσον στο πρόσωπο κάθε αδελφού μας ακόμη και του πιο καταφρονημένου εικονίζεται ο ίδιος ο Χριστός, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει το Γεροντικό: «Είδες τον αδελφό σου; Είδες Κύριον τον Θεόν σου!».

Στο σημείο αυτό, θα πρέπει να προσέξουμε ότι μπορεί να τονίζεται εμφατικά η αρετή της αγάπης αλλά αυτό δεν σημαίνει πως όλες οι άλλες αρετές είναι περιττές και δεν χρειάζεται να τις καλλιεργήσουμε. Η συμμετοχή στα μυστήρια, η ελεημοσύνη, η νηστεία, η άσκηση, η μετάνοια, ο πόλεμος κατά των λογισμών είναι τρόποι που μας προετοιμάζουν ώστε να πλατυνθεί η καρδιά μας και να είμαστε εύπλαχνοι ξεριζώνοντας κάθε ίχνος φιλαυτίας. Δεν είναι, όμως, αυτοσκοπός, αλλιώς κινδυνεύουμε να ξεπέσουμε σε μια στείρα φαρισαϊκή αυτοδικαίωση εξουθενώνοντας τους

άλλους γύρω μας και ατενίζοντας τους με οίκτο για την αμαρτωλοτητά τους.

Αδελφοί μου, η αγάπη προς τον αδελφό μας είναι ουσιαστικά το καθρέφτισμα της αγάπης μας προς τον Χριστό. Όσο πιο κοντά ερχόμαστε στον Χριστό τόσο περισσότερο θα “θερμαίνεται” η ψυχή μας και θα ανοίγεται. Η αγάπη αυτή, ωστόσο, δεν είναι μια θεωρία, ούτε όμορφα λόγια αλλά αγώνας. Ένας αγώνας όπου κάθε μέρα ασκούμε στο να απαρνούμαστε τον εαυτό μας και τις κακές επιθυμίες του. Ας προσπαθούμε συνεχώς να προετοιμαζόμαστε για την ημέρα της Κρίσεως όπου θα συναντήσουμε τον Κύριό μας ώστε κατάφορτοι από καρπούς αγάπης και ελεημοσύνης να καταξιωθούμε να ακούσουμε το χαρμόσυνο κάλεσμά Του: «Δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου». Αμήν.

π. Βασίλειος Καπρινιώτης.